

16/08/2026

Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και χειροτονία Διακόνου στη Βιέννη

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Το Σάββατο 15 Αυγούστου 2026, επί τη λαμπρά Θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αυστρίας κ. Αρσένιος προεξήρχε της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίας Τριάδος Βιέννης.

Μαζί του συλλειτουργήσε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αρίστης κ. Μάξιμος, ενώ συμμετείχαν ο Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως Αυστρίας Αρχιμανδρίτης π. Ηλίας Παπαδόπουλος, ο Αρχιερατικός Επίτροπος και Πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου π. Ιωάννης Νικολίτσης, ο Πρωτοπρεσβύτερος Δημήτριος Μακρής και ο Αρχιδιάκονος της Ιεράς Μητροπόλεως Αυστρίας π. Γεώργιος Meleshko, παρουσία πλήθους πιστών.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε η εις Διάκονον χειροτονία του Καθηγητή του μαθήματος των Θρησκευτικών των Ορθοδόξων Θρησκευτικών Dr. Radu Trandafir.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, την οποία χαρακτήρισε «Πάσχα του καλοκαιριού» και μία από τις

φωτεινότερες κορυφές του εκκλησιαστικού έτους.

Όπως υπογράμμισε, η εορτή αποτελεί μεγάλη θεολογική ομολογία για το τι σημαίνει άνθρωπος, τι σημαίνει Χάρις, τι σημαίνει θάνατος και τι σημαίνει ελπίδα.

Στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου η Εκκλησία βλέπει τον άνθρωπο στην ολότητά του, όπως τον θέλησε ο Θεός. Ανοιχτό στη Χάρη, δεκτικό στο Μυστήριο, ελεύθερο να αγαπήσει και έτοιμο να προσφέρει ολόκληρη την ύπαρξή του. Η Παναγία εμφανίζεται στην Ιστορία με σιωπή και ταπείνωση, μακριά από κάθε θόρυβο, αυτοπροβολή και κοσμική επιβολή. Αυτό που χαρακτηρίζει την Υπεραγία Θεοτόκο είναι η απάντησή Της: «Ιδού η δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατά το ρήμά σου».

Η φράση αυτή αποτελεί, όπως τόνισε ο Σεβασμιώτατος, μία ολόκληρη φιλοσοφία της ελευθερίας. Στον σύγχρονο άνθρωπο ελεύθερος θεωρείται εκείνος που επιβάλλει το θέλημά του.

Η Θεοτόκος, όμως, μας φανερώνει έναν άλλο τρόπο ζωής: μία βαθύτερη ελευθερία, την ελευθερία του προσώπου που δύναται να εμπιστευθεί, να ανοιχθεί και να απαντήσει στον Θεό χωρίς φόβο και χωρίς ιδιοτέλεια. Το «γένοιτό μοι» της Παναγίας αποτελεί ολοκλήρωση της προσωπικότητας και μεταμόρφωση της ελευθερίας σε σχέση. Μέσα στο θέλημα του Θεού η Παναγία βρίσκει την πλήρη ελευθερία του προσώπου Της και γίνεται

χώρα του Αχωρήτου, εκείνη στην οποία ο άναρχος Λόγος προσλαμβάνει σάρκα και εισέρχεται στην Ιστορία. Αυτό είναι το παράδοξο Μυστήριο της Θεοτόκου: ότι η μέγιστη ύψωσή Της γεννιέται μέσα από την ταπείνωση. Γι' αυτό και η Εκκλησία Την αναγνωρίζει και τιμά ως Βασίλισσα, διότι προσφέρει ολόκληρη την ύπαρξή Της και, κατά συνέπειαν, γίνεται πλήρης Χάριτος.

Ο άνθρωπος, όπως επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος, μεγαλώνει όταν προσφέρεται. Γίνεται πλουσιότερος όταν ανοίγεται στον Θεό και στον αδελφό. Αυτό διδάσκει η Παναγία με ολόκληρη τη ζωή Της. Αναφερόμενος στην Κοίμηση της Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι μπροστά στον θάνατό Της η Εκκλησία ελπίζει.

Η Κοίμηση της Θεοτόκου γίνεται ευαγγελισμός του τέλους, η χαρμόσυνη αναγγελία ότι την τελευταία λέξη πάνω στον άνθρωπο την έχει η κοινωνία με τον Θεό. Η Εκκλησία μας βεβαιώνει ότι ακόμη και μέσα από τον θάνατο ο άνθρωπος παραμένει ενωμένος με την αγάπη του Θεού. Η ζωή της Παναγίας γίνεται έτσι καθρέφτης αυτού που μπορεί να γίνει η ανθρώπινη ύπαρξη, όταν αφήνεται στη Χάρη του Θεού.

Ιδιαίτερα απευθυνόμενος προς τον χειροτονούμενο Διάκονο, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι η Υπεραγία Θεοτόκος γίνεται η πρώτη του διδάσκαλος: με το «γένειτό μοι», με τη σιωπή Της, με την ταπείνωσή Της και με την πιστότητά Της μέχρι τέλους.

Η Παναγία μας καλεί να μη λησμονούμε ότι η Χάρις ζητεί την ανθρώπινη συγκατάθεση και το ελεύθερο άνοιγμα του ανθρώπου στον Θεό.

Όπως τόνισε, εάν μία λέξη μπορεί να συνοδεύσει ολόκληρη την εκκλησιαστική πορεία ενός κληρικού, αυτή είναι η λέξη της Υπεραγίας Θεοτόκου: «γένειτό μοι».

Κάλεσε τον νέο Διάκονο να θυμάται ότι η αληθινή διακονία γεννιέται από την αγάπη και ότι η θέση πλησίον του Θυσιαστηρίου φέρνει τον κληρικό βαθύτερα στον πόνο του κόσμου· και ότι το «Κύριε, ελέησον» και το «Δεηθώμεν» πρέπει πρώτα να γίνονται προσευχή μέσα στην καρδιά του.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι το μέτρο κάθε εκκλησιαστικής

διακονίας παραμένει η ταπείνωση του Χριστού και η σιωπηλή συγκατάθεση της Θεοτόκου. Κάλεσε τον νέο Διάκονο να αφήσει την ελπίδα του στην Υπεραγία Θεοτόκο και τη διακονία του στη Χάρη του Θεού.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας προσφέρθηκε κέρασμα προς τους παρευρισκομένους, οι οποίοι είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν τις ευχές και τη χαρά τους προς τον νεοχειροτονηθέντα Διάκονο.

